

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Vine Domnul Iisus Hristos cu oaspeți cerești în grădină. Domnul bate la poartă, Domnul glăsuiește din poartă, și cuvântul Său intră pe porți de slavă, intră din văzduh în văzduh, și face Domnul văzduhuri noi. Amin.

Eu sunt, fiilor. Eu sunt. Amin, amin, amin. Vă trezesc din timp, dinainte de zorii dimineții de serbare, că vine poporul Meu la izvor și îi gătesc să mănânce, gătesc masă lui Israel.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa vin Eu când vin. Și cum mai vin? Ce vă spun Eu când vin? Pace vouă, vă spun. Pace în grădina Mea! Amin, amin, amin. Luați și dați lui Israel pace, că mare este numele Israel. Ferice poporului care poartă acest nume, că mare este numele Israel.

O, fiilor, limba Mea este cerească. Scrisoarea Mea este din Mine, și Eu așa grăiesc, ca din cer, nu ca de pe pământ. Vorbirea cerească este mereu cu stăruință în ea, cu trezire în ea, cu limbă cerească în ea, cu limbi cerești peste Israel, că numai cu Israel vorbește cerul.

Pace ție, Israele, ție, poporul Meu! Pace ție, celui ce stai cu credință înaintea Mea! Eu cu stăruință cuvintez peste tine, iar tu să iubești limba Mea cerească. Ție să nu-ți placă vorbirea cea ca pe pământ, și să-ți placă limbajul cel din cer, care vine cu Mine până deasupra ta și te cuprinde și îți fură inima din tine și o ia întru sine, ca să te ajute să-L iubești pe Dumnezeu și să stai în El, Israele.

Ia să-ți spun ce văd Eu pe pământ. Văd pe câte cineva că scrie o scrisoare frumoasă unei ființe pe care n-o cunoaște, ci doar a auzit de ea. Îi scrie frumos și cu iubire și cu dor și primește scrisoare de răspuns cu iubire, și dorul crește între cei doi, și cei doi încep să se cunoască prin scrisori, și încep să se vadă unul pe altul cu duhul lor, și vine apoi ziua să-și dea întâlnire, și se întâlnesc și se cunosc, și bucuria își împlinește dorul, și totul vine la arătare, la vedere. Așa îți scriu Eu ție din cer pe pământ, și le dau poștașilor scrisoarea, și ei o aduc la tine, și tu te lași cuprins în Mine și îți hrănești dorul, tată, și grăbești ziua întâlnirii Mele cu tine pe pământ, că tu ești locuitor pe pământ, și Eu străbat cerurile până la tine și Mă fac cuvânt pe masa ta și stau nevăzut de tine până la iubirea cea desăvârșită, până ce tu te vei desăvârși în Cel ce te poartă spre El prin cuvântul Său cel ceresc, prin graiul Său cel ceresc înaintea ta. Așa am avut mereu lucru peste Israel, dar ca azi niciodată n-am lucrat de aproape, căci aproape este întâlnirea Domnului cu cei de pe pământ care stau în numele Lui înaintea Lui.

Nu mai știe omul drumul lui Dumnezeu înspre om, că omul are altă iubire, omul iubește ce are și ce-și face. Dar tu, Israele, ești poporul Meu, și ai ungeri și alegere aleasă și știi toate de la înțelepciunea cea de sus. Fii atent, ca să înțelegi cine știe și cine crede și cine este ales. Ales este cel ce are ungeri de sus. Pavel, apostolul Meu, până n-a luat ungeri de la Mine n-a știut de sus, și a știut de jos. Fără ungeri nu se poate ști de sus. Nu se poate credință în acest cuvânt venit pe nori de sus până nu ai ungeri și atingere cu Dumnezeu, cu Dumnezeul lui Israel. Fii priceput, popor iubit, că mulți pe pământ zic că știu din descoperiri, dar ei zic adevărul lor, iar descoperirile lor vin de la trup și de la sânge, nu de la Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești; vin de la duhul lor, nu de la Duhul lui Dumnezeu. Aceștia sunt călăuziți de duhul lor, de dorul duhului lor, că fără ungera Duhului Sfânt nu ai de la Duhul Sfânt. Apostolul Pavel până n-a primit ungeri de la Duhul Sfânt n-a putut fi lucrător din cer, și am lucrat apoi mereu peste el ca să nu se trufească pentru ungera lui de sus, ca să nu se fâlească el cu ungera, ci ca să se fâlească ungera de el. Așa și tu, popor uns de Dumnezeu, să nu te trufești, tată, de ungera ta de la Mine, ci să lași ungera să se bucure de tine, că altfel primești bold de la satana, de la îngerul

rău, care te înțeapă cu trufia. Să nu te înțepi în acest bold așa cum pătesc oamenii care se înțeapă în însuși boldul lor, în boldul descoperirilor duhului lor. Tu ai descoperirea Mea cu tine, tu nu ai descoperiri de ale tale. Tu ești altceva pe pământ. Tu, tată, nu ești ca fiii oamenilor. Tu ești al lui Dumnezeu, și Lui Îi slujești; El ție, și tu Lui.

Să nu Mă lași să pier, fiule. Să Mă ții viu, poporul Meu. Să nu Mă dai la moarte și în vremea aceasta. Dar tu ești mic, și știi de la Mine să te faci micuț în brațul Meu, ca să nu știi răutatea omului mare, care Mă răstignește cu ascuțimea duhului lui. O, cine știe să Mă răstignească pe Mine mai bine decât cei pricepuți, mai bine decât cei ce-Mi citesc în voile Mele fără să le ia pe ele înăuntrul lor? Cine, tată, a făcut răstignirea Domnului? Pilat sau Irod? Ei nu se pricepeau cine sunt Eu și de unde venisem. Ei știau ale lor, nu ale Mele, dar preoții știau, că citeau și învățau de Dumnezeu, și nu s-a priceput nimeni ca ei să Mă dea la răstignire. Ei n-ar fi dat scaunul lor nici lui Dumnezeu, și iată cine au fost cei mai răi oameni și pe atunci. Preoții au fost cei mai răi, cei mai rădăciți de la calea dreptății. Nu că n-au crezut că Eu sunt Dumnezeu, dar au ținut la împărăția lor, care era întru nedreptate, și n-au voit să deschidă ușa ca să li se vadă casa, căci casa lor era numai aur și podoabe și argint și vase scumpe, strânse în loc neumblat, în loc de nepătruns, așa precum era scris în prooroci. O, și ce osândă și-au proorocit cu însăși limba lor, că au spus că dacă Mă vor lăsa să propășesc cu cele din cer, vor veni romanii și le vor lua țara și neamul. De unde, tată! că dacă M-ar fi primit, ar fi devenit popor de neînvins pe pământ, că nimeni nu poate face rău celui ce stă sub cortul lui Dumnezeu, celui puternic în Dumnezeu. Uitați-vă voi cu Mine peste cei de azi care au luat cuvântul lui Dumnezeu: cine au fost cei mai răi, cei mai străini, cei mai reci? Preoții au fost. Numai ei n-au avut putere să se plece, să se bucure de cuvântul Meu; numai ei, tată; ca și atunci, numai ei. Numai ei dau să ațâțe gloatele împotriva adevărului, numai ei răstignesc adevărul, și iată, s-au vândut pentru bani și pentru bogății și pentru împărăție din paie, și paietele la o furtună se răvășesc și nu rămân, și la un trăsnet din cer ard și nu mai sunt, așa precum poporul Israel a căzut rob romanilor care i-au dat foc și care l-au răvășit pe toată fața pământului. Dar am scos din el pe cei ce au crezut și i-am făcut mănunchi în poala Mea și le-am spus să fie sare bună de sărat, și au fost și au lucrat pe Domnul, ca să aibă neamurile pământului pe Domnul, ca să ai tu azi, poporul Meu.

Tu, fiule, să iubești neamul din care am ieșit Eu, din care au ieșit apostolii, că poporul evreu a fost poporul Meu, și rămășița lui cea credincioasă a rămas poporul Meu, căci din trup, rămășița s-a făcut duh, și a lucrat Duh Sfânt pe pământ și L-a dat neamurilor pământului, ca să fie creștin pământul, căci peste tot Hristos a fost vestit de cei rămași creștini în Israel. Eu Mă voi îndura de Israel, căci prin prăbușirea lui tu ai locul lângă Mine, dar să te rogi să se trezească și el și să se uite la tine, cel ce ești cu Fiul lui Dumnezeu, și să Mă ia de moștenitor de la Tatăl și să-i rostesc iertarea. Amin. Roagă-te, Israele, roagă-te pentru Israel cel după trup, că el a purtat numele lui Dumnezeu pe pământ, fiindcă din neamul lui a răsărit credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel trimis.

Așa le-am spus la cei iubiți și aleși și unși din Israel: *«Când vă rugați, așa să ziceți: Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău și împărăția Ta din cer pe pământ»*, și i-am învățat să se roage în miez de noapte cu stăruință, căci așa le-am adăugat: *«Care om dacă vine un prieten în miez de noapte și bate să-i ceară, și să nu-i dea măcar pentru îndrăzneala lui de a bate în miez de noapte?»*. Îndrăznește, poporul Meu, bate, tată, în miez de noapte, că e noapte și ziua, nu numai noaptea. Dar tu bate noaptea, în miezul ei, bate cu îndrăzneală, că Eu îți voi da pentru îndrăzneala ta, căci prietenul care bate noaptea la tine ca să-l primești și ca să-i dai pâine, Eu sunt, Israele. Eu sunt Cel ce bate noaptea ca să-L primești, că nu mai am, tată, adăpost și nu mai găsesc pe nicăieri vreo streășină și vreun colț de pâine, măcar de ar fi uscată. Pâinea pe care o cer Eu noaptea este veghea ta, este rugăciunea ta proaspătă, pâine proaspătă, pâine caldă, cuvânt cald, încălzit cu dragostea ta de Dumnezeu, că ai nevoie de Dumnezeu în miez de noapte, și nu te teme ca preoții care s-au temut că le iau romanii țara și neamul. Nu, tată, tu să fii ca cei ce au crezut din Israel, că iată ce fac cu tine: plămădesc ungere sfântă, ungere nouă, și pe cea

după lege o lepad, că e uscată, e zvântată și nu se mai cunoaște, e ștearsă prin faptele legii omului. Eu am nevoie de unși de ai Mei pe pământ, și are și pământul nevoie. Plânge pământul după ungere, după picior de om sfânt, care păzește poruncile lui Dumnezeu între oameni.

E mare război pe pământ, mare cum n-a mai fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi. Ce război poate fi mai mare ca războiul care nu se vede și lucrează în tihna lui? Că iată, și tu, Românie, nu știi ce robită ești. Ești robită, tată, și tu nu te scoli să te scuturi de dușmani. Nimeni nu te scoală ca să lupți, căci străjerii tăi dorm, și tu ești robită. Până acum veneau cu arme și cu trupe de război, veneau turcii, veneau nemții, veneau hunii și tătarii, și tu îi vedeai și te sculai și îi alungai când puteai, iar când nu puteai, le dădeai tribut de robie până ce-Mi întindeam Eu mâna și te scoteam de sub piatră. Așa am făcut, dar azi nu mai vezi dușmanul, că e război nevăzut, și îți sugerează dușmanul și sufletul, nu numai trupul. Acum nu mai e război cu arma peste tine. Acum banul e arma, și cu banul te înșeală și te cumpără străinul și te murdărește cu ce-ți dă și îți otrăvește suflarea, și tu nu știi ce mănânci și ce bei pe banii tăi. Ești plină de dușmani, iubito, și abia mai sufli, că sufletul tău sunt Eu, purtat de cei ce Mă iubesc. Că te-a învățat străinul să gândești ca el și cum vrea el, ca să te poată stăpâni și să-ți sugă vloga. Numai minciuni au învățat copiii tăi în școli, și azi nu-ți mai cunoști povestea neamului tău, căci neamul tău de la început era plăcut lui Dumnezeu, și nu era înapoiat, și a venit omul cel nou al vremii de azi și i-a pus nume de primitiv celui de demult. Dar ce este acest cuvânt: primitiv? Acest cuvânt este minciună, tată. O, poporul Meu, de aceea îți spuneam Eu că nu e bună școala de pe pământ, și iată, cel ce a învățat minciună în școală stă și azi în numele dreptății, și nu pot curăți duhul minciunii din pieptul omului. Mai primitiv ca omul de azi n-a fost pe pământ de când e veacul, și nici nu va mai fi. Mai orfan ca omul de azi n-a fost orfan pe pământ, și mai mare război ca războiul de azi nu mai poate fi altul. Până acum venea turcul cu arme, și acum vine mascat și vopsit și sugerează și pleacă sătul, și în urma lui lasă numai fum și murdărie de duh rău, și calcă peste tot murdar și străin peste țara alegerii Mele.

O, poporul Meu, rău este de cetatea peste care nu este cuvânt de prooroc, că aceea este sub sabie, și n-are cine s-o anunțe, n-are cine s-o trezească din cer. Dar iată, cuvântul Meu va prooroci peste rău și peste minciună și va da să trezească pe cei ce dorm cu sabia întinsă deasupra lor cu amenințare.

Omul primitiv este omul care nu-L are pe Dumnezeu. Dacă acest cuvânt este adevărat, iată, acesta este rostul cuvântului primitiv, că adevărată este istorioara cea de pe pământ despre Mine, Domnul, Care eram casnic cu familia creștină și smerită, și nu este pildă această istorioară, ci este adevăr dumnezeiesc între oameni, și a rămas doar pilda lui. Eram casnicul familiei creștine și aveam adăpost în casa omului, și se spune că era o familie de oameni iubitori de Dumnezeu. Un om avea femeie și doi copilași, și trăiau iubind pe Dumnezeu și în mulțumire mare. Își făcuseră o căsuță, un adăpost de vreme rea, și intraseră în el și trăiau fericiți de pe o zi pe alta. Aveau un pat din lemn pe o parte a căsuței și se odihneau în el cu toții. În alt colț își făcuseră o sobică de lut, să-și facă focul în vreme de frig, și mai aveau în cui o mesică, și o luau să pună pe ea mămliguța și udătura și ce mai aveau ei din darul lui Dumnezeu. Și se strângeau în genunchi pe lângă mesică și întindeau cu bucătura în blid și se aplecau pentru fiecare bucătură. Se așezau și se sculau cu rugăciune și cu mulțumire de la masă, și apoi luau mesica și o puneau în cui, și vorbeau de Dumnezeu, și vorbeau cu Dumnezeu, și Dumnezeu era cu ei pe pământ. Și M-am făcut om și M-am dus în casa lor ca să fiu casnicul lor, și ei M-au primit, și dormeam cu ei și mâncam cu ei și Mă înveseam cu ei și cu Duhul lui Dumnezeu în casa lor și în traiul lor. Și a venit o vreme rea peste casa lor, peste inima lor. Duhul rău nu s-a bucurat de căsnicia Mea cu ei și a urzit ispită și M-a scos de la ei din casă, căci într-o zi a bătut la ei un om bogat din sat și l-a rugat să meargă să-l ajute la lucru, că-i va plăti pentru ajutor. Iar el, om blând ce era, s-a dus să ajute pe cel ce l-a rugat, și a văzut el atunci cum trăiește cel bogat și ce are în casă. Și când a terminat lucrul, a luat plata și a mers acasă și a spus ce a văzut la bogat, și cu banii s-a dus și a

luat un pat mai bun, mai frumos, mai moale, și l-au pus în locul patului lor din casă. Eu când am văzut căldura inimii lor pentru patul cel bun și nou, M-am simțit sărac de iubirea lor și M-am sfiit, și nu M-am mai culcat cu ei în pat, că ei aveau altă bucurie. Eu stăteam alături de patul lor cel nou, și ei se strângeau în pat și se bucurau, că-și ziceau că i-a ajutat Dumnezeu. Și s-a dus iar și a lucrat, și și-a luat și o masă mai mare și mai luxoasă, și au pus-o în mijloc, iar Eu M-am tras mai în lături. Au mai adus și scaune, și alte lucruri, și casa lor s-a umplut, și Eu M-am tras la ușă. Mă rugau și ziceau: „*De ce, Doamne, nu mai stai pe pat, pe scaun, pe ladă? De ce stai la ușă?*“. Eu ziceam că nu am loc, și de aceea nu stau. Bucuria lor creștea pentru ceea ce aveau și strângeau. Munceau și își făceau ce le plăcea lor, și Eu am ieșit îndurerat și n-am mai încăput casnic în căsnicia lor. Ei n-au simțit durerea Mea, și ziceau mereu: „*Doamne, Îți mulțumim că ne-ai ajutat și că ne-ai dat atâtea ca să avem*“. I-am lăsat să-și aleagă iubirea, și ei și-au ales iubirea de sine. Eu eram de-acum mic în inima lor, mic și tot mai mic, și Mă foloseau doar pentru obiceiul lor cel dintâi de a mulțumi Domnului pentru toate. Așa rămâne omul orfan de Dumnezeu. Așa rămâne omul singur și în duhul lui, prinzând curaj omenesc, pierzând frica de Dumnezeu și iubirea de Dumnezeu, bogăția cea mai de preț între bogății.

O, poporul Meu, frumos îi mai stătea omului care se strângea lângă măsuța cea scundă, în genunchi pe lângă ea. Se asemena omul cu pasărea, care ridică în sus căpușorul după ce înghite apa, în semn de mulțumire lui Dumnezeu. Omul făcea plecăciune cu trupul și îngenunchere pentru fiecare bucatură, în chip de mulțumire către Cel ce dă spre ființă. Ținea omul mesica în cui, în semn de respect pentru lucrul sfânt, căci mesica era obiect sfânt, pe care omul rupea pâinea, și își punea pe ea hrana de la Dumnezeu. Acela nu era om primitiv, și era om sfânt, și avea de avere pe Dumnezeu, și era bogat în har și în cuvânt. Dar azi nimeni nu mai are pe Dumnezeu prin har. Nu mai este, tată, loc în casa omului pentru Dumnezeu. De aceea te-am crescut Eu pe tine, Israele nou, și te-am învățat, tată, să te întorci la Mine și să Mă iei pe Mine în casa ta și în viața ta, și în haina ta să Mă iei și să Mă încălzești, că mult te iubesc Eu pe tine, cel de azi care Mă ai pe Mine. Caută, poporul Meu, să lucrezi ce am lucrat Eu, și să nu lucrezi ce lucrează omul, că omul, tată, ai văzut ce ți-am zis, își face azi una, mâine alta, și uită ce trebuie să știe și să facă.

E forfotă mare pe pământ, poporul Meu, și tu acum ești înfășurat în har și nu mai poți cu omul de pe pământ. Omul de azi e obositor pentru Mine și pentru cei ce sunt cu Mine, e greoi și se lasă greu și nu știe să se lase ajutat de cel cu har curat și cu mâini curate. Mi-e milă de tine, copilul Meu, când văd că te apasă duhul care vine de la om, dar trebuie să semănăm, tată, și să terminăm de semănat, ca să nu zică nici un trup că n-am bătut ca să Mi se deschidă. Așa eram și Eu, suferind printre oameni, dar trebuia să lucrez ce aveam de lucrat. Fă-ți, fiule, adăpost din cuvântul Meu și împlinește-te sub acest adăpost. Împlinește degrabă cuvântul pe care ți-l aduc, căci cine nu împlinește, acela se numește necredincios în cuvântul Meu. O, vine o furtună și vine un trăsnet lucrat de Dumnezeu pentru tot ce este fără Dumnezeu. Vezi să nu ai nimic în hotarele tale, să nu ai din cele la care trage focul.

Unge-ți, Israele, ușorii ușii cu ascultare, tată, și nu te mai purta pe cale lângă omul din lume, lângă fiii pierzării, care lucrează numai pierzare peste lume. Zi și noapte își lucrează pierzarea omul, și nu știe omul la ce muncește. Dar tu să fii treaz în așteptarea Mea, că vin să te pun sub acoperământ dacă te voi găsi veghind, veghind în miez de noapte, cerând în miez de noapte. Dar să nu-Mi ceri bogății și lucruri lumești, și să-Mi ceri smerenie și ascultare și iubire și pâine din cer, și sfințenie să-Mi ceri, că Eu am cele ce sunt veșnice, dar ai grijă, tată, ai grijă mare să nu înjugi la carul tău vite de două soiuri, că nu este voie de la Dumnezeu să faci așa.

Mereu te învăț. Să nu te superi, tată. Ce altceva să-ți dau? Îți dau învățătură, ca să fii copil deștept și treaz. Să nu-ți mai cumperi foc, Israele, copilul Meu. Ai văzut, tată, cum își cumpără lumea foc la pachet. Lumea fumează, toată lumea fumează și are foc cumpărat. Vezi să știi ce înseamnă să cumperi foc. Să nu mai cumperi nimic făcut din foc, ca să nu te asemeni cu lumea

care fumează. Să-ți cumperi numai lucruri sfinte, Israele, să ai numai lucruri sfinte în casă și pe tine; lucruri sfinte și smerite, ca să nu-ți pui inima la ele și să-L uiți pe Cel ce te iubește din cer, că vreau să vin cu tot cerul și să stau cu tine pe pământ, poporul Meu. Pământul e făcut de Dumnezeu, nu de om, și omul l-a umplut de păcat și l-a luat în stăpânire, dar voi începe să-l scot din robie și să-l pun la sfântit, și cu tine voi începe, dar Eu îți spun că am și început. Încet, încet, dar am început. Încet, că Eu nu sunt bogat în aur și în bani, și omul cere să-i plătesc ca să-Mi iau înapoi cele făcute de Mine. Omul lumesc nu merită să stăpânească pământul lui Dumnezeu, iar tu, cel ce Mă iubești, îi plătești, tată, omului lumesc și lumina zilei, de parcă el ți-o dă, de parcă el e Dumnezeu. Dar Eu ți-am rostit mari făgăduințe, numai tu, poporul Meu, să Mă ascuți, ca să ajungi până în cetatea spre care nu vei călători cu mașina sau cu trenul sau cu avionul, ci vei călători cu pasul tău, cu mersul tău împreună cu Dumnezeu.

O, popor bogat în făgăduințe, fii atent, ca să cunoști vremea lor, că Israel n-a cunoscut când a venit vremea făgăduințelor făcute prin proorocii Mei. Fii iscusit la înțelepciune, că ți-am făgăduit ce n-a avut omul până acum. Încet, încet vin cu cele făgăduite, dar să te gădesc plin de iubire, popor iubit. Iată, te strâng mereu și lucrez peste tine așa cum un grădinar își lucrează pământul. Te lucrez, Israele tată, ca să dai rod. Te sap, te greblez, te ud la vreme, te încălzesc și vreau să te strâng în poala Mea, în împărăție de cer pe pământ, că în cer am împărăție, dar acum Îmi fac pe pământ, ca să trec și pământul în cele ce sunt sfintele lui Dumnezeu. Amin.

Iată încă o pălmuță de pământ. Cobor acum cu oaspeți cerești, cu arhierii cerești, cu apă cerească, cu mir ceresc, cu cuvânt, să ungem această bucățică de pământ, ca să fie pentru cer. Îmi iau copiii din grădină și pe poporul Meu și însemnăm cu binecuvântare acest bulgăraș de pământ.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează și se sfințește semnul cu care am însemnat pământul cel răscumpărat de la om. Se binecuvintează și se sfințește crucea cea întreit lucrătoare care va sta de strajă și de semn între cer și pământ peste acest loc însemnat azi, și acest pământ se va numi cu numele Dumnezeului lui Israel, Care lucrează peste pământ așa cum a lucrat prin numele lui Avraam, Isaac și Iacov, căci cei de azi prin care lucrez tot Israel se numesc, fiindcă Eu am sădit și am făcut să crească. Amin, amin, amin.

Și vei veni, poporul Meu, și ne vom întâlni în această grădină și vom mânca din cer împreună, tată; Eu și cu voi la masă cerească, copiii ai poporului Meu.

Israele, Israele, în curând voi coborî în grădina Mea cuvânt pentru omul cezarului. Mă voi duce să-i spun despre lucrul Meu peste România, și de aceea spun: pace ție, grădinița Mea de fii! Pace și duh pregătitor înaintea Mea, ca să vin cu cuvântul proorocesc peste România Mea și peste cei ce stau stăpâni peste ea. Voi veni purtat de aripile slavei nevăzute ale îngerilor și ale heruvimilor și ale arhanghelilor, iar voi, copiii veghetori, veți simți fâlfâitul aripilor cerești când voi veni să zdruncin din temelii duhul celor ce stau stăpâni peste țara Mea, peste pământul cel ce va să fie și va să stea înaintea Mea. Voi, fiilor, îmbrăcați-vă în sfințenie și în cămașă de har, căci vouă v-am făgăduit că voi face din voi lumină pe pământ și călăuză pentru omul lumesc care va căuta scăpare la Dumnezeu. Voi, fiilor, căutați să fiți săraci de cele pământești, care nu sunt pentru creștini. Voi, fiilor, căutați să Mă aveți pe Mine casnic cu voi, și hăinuța harului să vă fie căpătâi când vă odihniți și când vă sculați. Voi, fiilor, căutați să aveți o singură cămașă, cămașa lui Iisus Hristos, Care S-a întors la voi ca să vă îmbrace cu har. Voi, fiilor, să nu slujiți la idoli și la plăceri și la împodobituri și la mâncări și la băuturi și la trai asortat, că iată în ce trebuie să fiți bogați: în har, fiilor. O, fii ai lui Dumnezeu, iubiți lucrarea harului. O, copiii ai Ierusalimului nou, iubiți lucrarea celor făgăduite de Mine vouă, iubiți cele ce nu se văd, că vin spre arătare.

Mergi, Israele, mergi. Mergi, tată, cu credință în cele făgăduite ție de Dumnezeu. Mergi, fiule Israele, spre țara făgăduinței, că ea merge spre tine. Mergi cu pași curați și scuturați bine de cele omenești, căci pașii tăi vor pași în cetate și vei fi mare cu Mine și vei crește. Amin.

Crești, Israele, crești. Crești, tată, căci toate se vor micșora înaintea Mea și a ta, și tu vei crește prin slava Mea. Crești, tată, crești, Israele, crești, și te uită cum crești dacă-ți spun să

crești, căci cuvântul Meu se împlinește întru tine. Crești, Israele, crești, că totul se pleacă pe unde treci când tu crești. Crești măricel și învoinicește-te cu harul Duhului Sfânt, că mare lucrare avem de zidit între cer și pământ. Crești, tată, că iată, și cerul se pleacă în fața ta ca să te ridice mare. Crești și te hrănește cu cele vii, și moarte să nu mai mănânci, căci trupul tău este templu al Duhului Sfânt, Care vine în tine să rostească cer nou și pământ nou.

Israele, mireasa Mea, să fie atenți străjerii tăi, ce înseamnă mireasă și Mire și ce înseamnă nuntași. Mirele și mireasa își au un loc, iar nuntașii își au alt loc. Mireasa și Mirele au o haină și o pregătire de miri, iar nuntașii au altă haină. Să fie atenți străjerii tăi, să nu dea pecetea ta și peste cei ce nu știu ce înseamnă pecete. Pecetea Duhului Sfânt se pune numai când are lărgime în lucru. Israele, nu amesteca două feluri în același nume, în același blid, în același rând. Tu să-ți ai rândurile tale strânse, tată, iar cei ce vin să te vadă pe tine și pe Mine să-și aibă loc aparte la întâlniri. Eu de aceea îți spun să-ți fii hotar ție însuși și Mie între tine și lume, între împlinitor și neîmplinitor, și să nu te sfiești să separi răul de lângă bine și roșul de lângă alb până se vor face toate albe și sfinte între cer și pământ. Fii trup unit, și strânge bine rândul, ca să se deosebească de oricine ce este mers în rând și ce este mers răsfirat pe cale. Învață-l și pe om ce înseamnă să fii fiu al lui Dumnezeu, și să mergi în rând cu fiii. Fiii oamenilor care caută la Dumnezeu și care nu se deprind să învețe mersul în rând, aceia nu s-au dezbrăcat de omul cel vechi, de omul cel străin de Dumnezeu. Învață-l, Israele, și pe om ce înseamnă lucrare de fiu și nume de fiu, și să vorbești tu cu omul despre Mine, nu omul cu tine despre sine. Ai grijă, fiule, să nu-ți încarci duhul cu cele ale omului, și roagă-l pe om să știe ce să caute și ce să găsească dacă vrea să găsească, iar tu păstrează-ți statura Mea înaintea oamenilor. Ferice de omul care te caută și care urmează ca și tine după ce te găsește pe tine lângă Mine.

Fii curat, Israele, curat în duh, căci duhul tău trebuie să fie purtat de Duhul Sfânt, Care vine de sus. Amin. Păstrează-te trup sfânt, Israele, și Duhul Sfânt va avea sălaş în trupul tău, în mijlocul tău, că mare este poporul Domnului. Iubirea Mea să-ți fie coroană pe creștet. Iubirea ta să-Mi fie Mie masă la venirea Mea, că iată, vin mereu la tine, iubite Israele, numitul Meu fiu, că Eu te-am numit cu numele Meu. Pace ție și serbare cu dragoste de sfinți în jurul tău! Pace ție de la fecioara cea serbată azi în cer, fecioara Parascheva, care este în România cu trupul și cu duhul! Ea se bucură cu ceata de fecioare venite cu ea la sărbătoarea Mea cu tine. Ea a lepădat toată veselie omenească și toată podoaba omenească și a luat pe ea cerul și veșmântul harului sfânt. Vin sfinții la serbarea ta cu Mine, Israele. Vin sfinții și te văd și te cinstesc și îți stau înainte cu ajutor și cu slujire, că binecuvântat ești tu între cer și pământ. Tânjesc sfinții să te vadă, să te ajute, să te slujească. Cheamă-i, că toți sunt pentru tine, precum tu ești pentru Mine și pentru viața ce va să fie.

Binecuvântată să fie hrana cea spre ființă pe care o primești din grădina Mea de fii, poporul Meu.

Mergi, Israele, mergi, tată, mergi, și nu te opri din mers, căci cerul călătorește spre tine, și se va face întâlnirea cea mare, și mare va fi ziua aceea. Amin, amin, amin.

14/27-10-1995